

omfalosel de eşlik etmektedir. Bu tür gebeliklerde erken dönemde gelişen ultrasonografi teknikleri ile tanı konabilmektedir. Paylaşılan vücut organlarının tespiti, gebeliğin devamı ve fetusların doğum sonrası prognozları ile yakından ilgilidir.

Olgu: 22 yaşında ilk gebeliği abortus ile sonuçlanmış, herhangi yardımcı üreme tekniği ile gebe kalmamış ikinci gebeliği olan hasta, kliniğimize 17. gebelik haftasında refere edildi. Ultrasonografide baş-popo mesafesi (CRL) ölçümlerine göre 15 hafta ile uyumlu abdomenlerinden birbirine yapışık olan ikiz gebelik saptandı. Her iki fetus de kız cinsiyetindeydi. Fetusların birinde hipoplastik sol kalp, radial aplazi, kistik higroma saptandı. Diğer fetusta herhangi bir ek anomali izlenmedi. Her iki fetusun karaciğeri paylaştığı görüldü. Aileye prognozla ilgili bilgi verildi ve gebelik termine edildi. Terminasyondan sonra yapılan makroskopik incelemede ilki 110 gr, ikincisi 120 gr ağırlığında omfalofagusu olan ikiz ex kız fetuslar izlendi. Her iki fetusun karyotip incelemesi normaldi.

Anahtar sözcükler: Monozigotik ikizlik, omfalofagus, erken dönem ultrasonografi

PB-134

Ventrikülomegali hastalarının ultrasonografik değerlendirilmesi

Hakan Kalaycı¹, Halis Özdemir¹, Çağrı Gülümser², Huriye Ayşe Parlakgümüş¹, Tayfun Çok¹, Ebru Tarım¹, Filiz Yanık²

¹Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Perinatoloji Bilim Dalı, Adana; ²Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Perinatoloji Bilim Dalı Ankara

Amaç: Ventrikülomegali serebral ventriküler sistemde dilatasyonla seyreden, izole ya da eşlik eden konjenital ve kazanılmış hastalıkların sonucunda meydana gelen ultrasonografi bulgusudur. Bu çalışmada amacımız Perinatoloji bilim dalında tanı almış ya da refere edilmiş ventrikülomegali hastalarının demografik verilerinin retrospektif olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Ventrikülomegali tanısı almış 63 hasta demografik verileri, ultrasonografi bulguları, eşlik eden serebral ya da ek-serebral anomaliler, kromozomal anomaliler ve takip süreci ile gözden geçirilmiştir.

Bulgular: Hafif (10-12 mm), ılımlı (12.1-14.9 mm) ve ciddi ventrikülomegali (≥ 15 mm) oranları sırası ile %63.4, %17.8 ve %1.8 idi. %6.7'sinin yardımcı üreme teknikleri ile gebe kaldığı izlendi. TORCH enfeksiyonu saptanmadı. %7.9 hastada kromozom anomalisi mevcuttu. Ventrikülomegalilerin %69.8'i tek taraflıydı. Genetik sonogram haftasında saptama oranı %54 idi. %12.6 hastada eşlik eden serebral anomaliler mevcuttu (en sık korpus kallosum agenezisi). %4.4 eşit oranları ile hidrops ve kardiyak anomaliler en sık eşlik eden ekstra serebral anomaliler olarak izlendi. %8.7 hasta terminasyona

karar verdi. Bu hastalarda eşlik eden majör anomaliler mevcuttu. Takiplerde %11 (7/63) hastada ilerleme saptandı.

Sonuç: Ventrikülomegali etyoloji değerlendirilirken, fetüsün ayrıntılı ultrasonografi ile ek anomalilerin olup olmadığı araştırılmalıdır. Karyotip analizi, TORCH enfeksiyon araştırması, eşlik eden serebral anomalilerin değerlendirilmesinde MRI önemlidir. %46'sı geç gebelik haftasında saptanabilir. %11 ilerleme görülebilir, bu nedenle yakın takibi gerektirir.

Anahtar sözcükler: Ventrikülomegali, ayrıntılı ultrasonografi, ek anomali

PB-135

Hipoplastik sol kalp sendromu tanısı alan hastaların değerlendirilmesi

Hakan Kalaycı¹, Halis Özdemir¹, Çağrı Gülümser², Huriye Ayşe Parlakgümüş¹, Tayfun Çok¹, Ebru Tarım¹, Filiz Yanık²

¹Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Perinatoloji Bilim Dalı, Adana; ²Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Perinatoloji Bilim Dalı Ankara

Amaç: Hipoplastik sol kalp sendromu, sol taraflı kalp yapısının anormal gelişimi olarak tanımlanabilir ve sol ventrikülünden çıkış yolu obstrüksiyonu ile sonuçlanır. Bu sendrom ek olarak sol ventrikül, aort, aortik arkın mitral atrezi veya stenoz ile birlikte gelişimsel bozukluğunu da içerir. 18-22 gebelik haftalarında kalbin dört odacık görüntüsünde, endokardiyal fibrolelastozisi olan küçük globüler veya dar bir aralık şeklinde izlenen ventrikül saptanabilir. Bu çalışmada Başkent Üniversitesi Perinatoloji Bilim dalına başvuran prenatal dönemde hipoplastik sol kalp sendromu tanısı almış 29 vaka değerlendirildi.

Yöntem: Hipoplastik sol kalp sendromu tanısı alan hastaların demografik verileri, tanı konulma haftaları, eşlik eden anomaliler ve gebeliklerin seyri retrospektif olarak analiz edildi.

Bulgular: Bu hastalardan sadece 1'i ikiz gebelikti. Üç gebelik yardımcı üreme teknikleri ile elde edilmişti (%10.3). Eşlik eden anomaliler incelendiğinde; %27. 6 (8/29) ek kardiyak anomaliler, %13.4 (4/29) hidrops ve %10 (3/29) tek umbilikal arter saptanmıştır. 18-22 haftalar arası hastanemizde tanı alan 10 hasta (%34) terminasyonu seçmiştir. Diğer başvuran gebeler ise geç dönem tanı alarak sadece doğum için refere edilmiştir. Bu bebeklerden doğum sonrası sadece 4'ü (%13.7) opere olurken, halen yaşamını sürdüren 2 hasta bulunmaktadır.

Sonuç: Hipoplastik sol kalp sendromu %41 eşlik eden diğer majör anomalilerle birlikte gösterebilir. Doğum sonrası operasyona gidebilme ve yaşam şansı ülkemiz şartlarında halen çok düşük görünmektedir. Prenatal tanı erken terminasyon kararı açısından çok önemlidir.

Anahtar sözcükler: Hipoplastik sol kalp, ultrasonografi, prenatal tanı

PB-136

Siklopinin eşlik ettiği sinsipital (fronto-etmoidal) ensefalosel: Olgu sunumu

Selçuk Yetkinel, Hakan Kalaycı, Halis Özdemir, Tayfun Çok, Ebru Tarım

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Adana

Konunun önemi: Fronto-etmoidal ensefalosel nöral tübün ön nöroporlarındaki defektten dolayı intrakranial bileşenlerin kranyum ve yüz kemiklerinden fıtıklaşması ile karakterize olup, oldukça nadir gözlenir. Sıklıkla kromozomal anomaliler, santral sinir sistemi lezyonları ve amniotik band sendromları gibi diğer malformasyonlara eşlik ederler. Siklopi ise holoprosensefalinin nadir görülen bir formudur. Embriyolojik olarak prosensefalonun gelişimi sırasında orbitaların ayrılmaması sonucu oluşur ve birçok genetik bozukluk ve sendromlarla birlikte görülür.

Olgu: 35 yaşında primigravid hasta, kliniğimize dış merkezden fetal kraniyunda frontal bölgede kistik kitle nedeni ile refer edildi. Yapılan ultrasonografide 12 hafta 2 gün canlı gebelik izlendi. 9.9x9.6 mm boyutlarında kraniyum frontal bölgesinden köken alan kitle izlendi. Nazal kemik izlenmedi ve fetal yüz dismorfikti. Yapılan koryon villus örnekleme normaldi. Ailenin istemi ile gebelik sonlandırıldı. Fetusun makroskobik olarak incelenmesi sonucu siklopi mevcuttu. Aynı zamanda burun izlenmedi. Bu vakada her ikisi de nadir gözlemlenen sinsipital ensefalosel ve siklopinin birlikteliği sunulmuştur.

Anahtar sözcükler: Fronto-etmoidal ensefalosel, siklopi

PB-137

Konjenital vertebral anomaliler nedeniyle gebelik sonlandırması: 184 olgu

İbrahim Alataş¹, Serhat Baydın¹, Alev Aydın², İbrahim Polat², Ali Gedikbaşı²

¹*İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroşirürji Bölümü, İstanbul;* ²*İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Perinatoloji Bölümü*

Amaç: Spinal disrafizm olarak da tanımlanan nöral tüp defektleri, vertebranın en sık görülen patolojileridir. Bu çalışma ile 2004-2012 yılları arasında perinatoloji ünitemizde saptanan ve gebelik sonlandırması ile neticelenen bir dizi konjenital vertebra anomalisini değerlendirmek istedik.

Yöntem: Perinatoloji ünitemizde danışması verilen ve gebeliği sonlandırılan 184 şiddetli konjenital vertebral patoloji olgu retrospektif değerlendirildi.

Bulgular: Spina bifida aperta (meningosel, meningomiyelosel= olguların 164'ünde (%89) saptandı. Skolyoz, iniensefali, sakrokoksigeal teratom ve diastometamiyelia tanısı alan olguların sayısı sırası ile 7 (%4), 6 (%3) ve 1 (%1) idi. Gebelerin ortalama yaşı 27 (14-41) şeklindeydi. Anomalilerin ortalama tanı haftası 23.4 (11-36 hafta arası) şeklindeydi. 59 konjenital vertebral anomalinin ek bulguları mevcuttu: 19 akrani, 14 iniensefali, 9 ensefalosel/ensefalomiyelosel ve 1 tane tip 2 Chiari malformasyonu.

Sonuç: Nöral tüp defektleri kardiyak anomalilerden sonra en sok görülen ikinci konjenital malformasyon grubu olup, 1-2/1000 canlı doğumların sıklığında görülmektedirler. Spina bifida olgularının pek çoğu yaşam ile bağdaşmakla birlikte, motor ve sfinkter disfonksiyonu nedeniyle yaşamın ileri yıllarında yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedirler. Başarılı bir doğum sonrasında bile hastaların yaşamın ileri yıllarında ek problemler beklemektedir. Bu nedenle ebeveynlerin gebelik sonlandırması öncesi ayrıntılı bir şekilde danışma alması önemlidir.

Anahtar sözcükler: Nöral tüp defektleri, gebelik sonlandırması, danışma

PB-138

Prenatal tanı konan tek taraflı renal agenezi: Olgu sunumu

Fatma Uysal¹, Meryem Gencer², Ayşenur Çakır Güngör², Ahmet Uysal²

¹*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale;* ²*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Çanakkale*

Amaç: Tek taraflı renal agenezi (RA) saptanan fetusa ait sonografi (US) bulgularını sunmayı amaçladık.

Olgu: Otuz bir yaşında G2P1 olguda yapılan US'da fetal biometrik ölçümlere göre fetus 26 hafta ile uyumlu bulundu. Amnion mayı normaldi. Tarama sırasında fetusun sol böbreği olağan lojunda izlenirken, sağ böbreği olağan loju ya da pelvik bölge – batin içerisinde saptanmadı. Sağ sürrenal gland normal lojunda mevcuttu. Renkli Doppler ultrasonografide sağ renal vasküler yapılar izlenmedi. Sağ RA tanısı konarak takip edilen olgu 38. Haftada spontan vajinal yolla doğurtuldu. Postpartum yapılan ultrasonografide sağ RA teyit edilirken başkaca anomali saptanmadı.

Tartışma: RA böbreklerin tek veya çift taraflı yokluğudur. Ultrasonografide çift taraflı RA'de her iki tarafta böbrekler,